

De *senfibus* nullum est dubium. genera si excipias. Succum falsum Dormire et somniare apud Aristotelem habemus. exiguum crudum copiosum habere scripsit Galenus. Flatus parere, elixataque probiora effici, quod humor no-

Galen. l. de boni et mali succi cibis.

Ufus. Apponebantur olim mensis; et pro- babantur maxime gravida. Nec nunc a culina exulant, quaedam Polyporum quando in cibo fuerint, dubium.

Ufus.
Arist. H. A.
l. 4. c. 14.
Arist. de
Gen. l. 1. c. 19.

TITVLVS II.

DE MOLLIBVS IN SPECIE

CAPVT I.

De Polypo.

TANTVM de Molluscis in genere sufficiat, jam in specie de iis agemus. Numerantur autem inter ea, *Polypus*, *Sepia*, *Loligo*, quibus *Leporem marinum* adjicimus.

Polypus, qui pro ratione Dialectorum, πολύπους, πελύπους, πέλυπος, πώλυπος, et πώλοψ vocatur, a multitudine pedum, nomen sortitus est. Antiphylus Byzantius in quodam Epigrammate πελυπόδην dixit. Lacones ἀνόσεων, alii ὄνον, seu asinum marinum, infimae aetatis Graeci Octapodia, seu Octapodos vocavere.

Descriptionem quod attinet, *Ventrem* tum figura tum tactu, cum *Sepiis* similem habere, stomachum nimirum five gulam ab ore praelongam, quam ingluvies excipit; tum ventrem conjungi, ac intestinum simplex ventri annecti, et usque ad exitum tendere, Aristoteles prodidit. *Cerebrum* in dissecto duplex conspici, citat ex Aristotele Athenaeus, qui et *atramentum* ejus subrufum esse, et in vesica, quam μήκωνα vocant, quoque supra ventrem, auctoribus Aeliano et Scholiaste in Aristophanem, sita est, contineri, scribit, minusque hujus quam *Sepiam*, et quidem ad mutim habere, quod brachia habeat coloremque mutet, ubi amissum est, accrescere, et nunquam ejus copia desit, Aristoteles addidit. *Caput* ei praedurum quam diu vivit, et quasi inflatum est. Alveus id in caeteris mollibus dicitur, quod brevius et rotundius conspiciatur. *Oculi*, supra duos pedes: *Os* et dentes in pedum medio. *Pedes* habet ut reliqua octo-

ambulandum utiles, quorum medii quatuor habentur maximi, ut bina saepe cubita superent, cum acetabulorum ordine duplici, quibus ori cibum admovent; reliqui quatuor, duo superne, totidem inferne, minimi. A quibusdam brachia, ab aliis, *Cru-ra*, *Cirri*, a Plinio barbae, vocantur. Acetabula Aristoteles πλεκτάνας, alii κοτυληθόνας, Antiphilus Bizantius ἑλικας, Antipater Thettalus πλοχμές, Ovidius flagella, dixere, πρηθμα a Hesychio et Varino dici, nonnulli credidere, alii id capiti tribuunt. *Dorsum*, Plinius partem laevem appellat, a qua acetabulorum ordo inchoatur. *Cervicem*, habet imbecillam, cum premitur. *Pinnulam* ipsi angustam, de medio ortam, quod parvum habeat alveum, quem pedibus suis dirigere possit, Aristoteles tribuit. Plinius ob eandem causam, habere negat. Tam esse exiguum, ut minime aut vix conspici possit, experientia didicimus. *Fistula* ipsi in dorso, cava, qua mare transmittit: eamque modo in dextram partem, modo in sinistram transfert. *Rostrum* Psittaci, si Scaligero et Bellonio, fides. *Cutis* nulla, quamvis Bellonius pedes cute contegi reliquerit. *Caro* alba, cavernosa, meatuumque plena, quod apud Galenum et Plutarchum legimus.

In mari Adriatico sunt frequentissimi. Thasus et Caria optimos, Corcyra magnos alit. In exterioribus Cartegae locis ad talenti pondus accedere, Strabo scribit. In Ponto Euxino non reperiuntur magni, si Oppianum sequimur: circa Hellepontum nulli, quod hoc mare ad Boream spectans

Arist. de part. l. 4. c. 9.

Arist. H. A. l. 4. c. 9.

Plin. H. N. l. 9. c. 29.

Scalig. Exerc. 218. Bellon. Observ. l. 1. c. 14.

Galen. de sympt. caus. l. 3.

Locus. Plut. qu. natur. 19. * Athen. l. 7.

Strabo Geogr. l. 3. Oppian. Hal. l. 1.

TAB. I. 1.
Alrovand.
Exangu.
l. 1. c. 2.

Nomen.

Description.

Aristot. de part. l. 2. c. 8.

Athen. Di- pnosoph. l. 7. Aristot. de part. l. 4. c. 5.

Arist. H. A. l. 9. c. 37.

Athen. Dipn. l. 7.

Arist. H. A. l. 4. c. 1.